

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE

Klasa 39 (2)

Izdan 1. Avgusta 1950.

PATENTNI SPIS BR. 7238

Edgar Waldemar Hultman, Los Angelos, U. S. A.

Postupak za izradu materijala sličnog gumi,

Prijava od 27. februara 1929.

Važi od 1. novembra 1929.

Glavni cilj ovog pronalaska je dobijanje materija, koje liče na gumu i koje su podesne za vulkanizaciju kao i guma, i proizvodnja čvrstih i elastičnih tela, koja imaju razne stepene elastičnosti, iz jeftinih ugljovodoničnih smeša, kao što izlučeno ili drugo sirovo ili krakirano mineralno ulje, ili iz ostataka ili drugih kompleksnih frakcija dobivenih iz istih, koje su prvenstveno slobodne od sastojaka sa niskom tačkom ključanja, naime od sastojaka, koji ključaju na oko 200 ili 210°C.

Cilj je naročito ovom postupku, da stvori precipitate slične gumi ili koagulacije direktno u prisustvu drugih srazmerno neaktivnih uljnih sastojaka iz uljanih masa, čime se izbegava skupa početna obrada, a za svrhe izolacije i (ili) prečišćavanje ugljovodonika, koji sačinjavaju gumu. Velika je dobit od ovog pronalaska, što se po obradi kaliforniskog sirovog ulja, ili tome slično, pri dovoljnoj toplosti, da bi se istisli kakvi sastojci, koji bi mogli ispariti ispod 200°C (i prvenstveno izložio ostatak podesnom katalizatoru pri 90—95°C radi polimerizacije), prevođenjem ili dodirom sa aktivnim ili ektiviranim gasom (pri čem je ulje tečnost prvenstveno hladna, i uvedeni gas prvenstveno topao), moguće je, posle obrade rezultujuće smeše sa agensom, koji proizvodi odvajanje ili otpočinje oksidaciju na pr. halogenski gas, počeli promenu, koja rezultuje (za vreme rečko veće od dve nedelje) u slobodnom taloženju željenog proizvoda sličnog gumi. U mesto ka-

liforniskih sirovih ulja (većina sadrže nešto asfalta) može se obrađivati sirovo ulje sa parafinom, ili kombinovani destilat iz istog uključno sa lakisim uljem za podmazivanje ili uključno sa kerosenom (ili kakva ulja po uklanjanju gazolina). Iskorišćenje u gumenom materijalu biće doduše manje nego sa kaliforniskim uljem.

Ako ulje sadrži sumpor, ovaj će se, ili veći deo njegov, precipitirati u vidu gumenog materijala i pri naknadnom dodavanju sumpora za vulkanizaciju, valja voditi računa o sumporu u ulju.

Kao primer, počev od kakvog podesnog sirovog petroleuma ili ugljovo-vodonične smeši, oslobođene od frakcija koje isparavaju ispod oko 200—210°C, ostatak se dovodi do temperaturi od oko 90—95°C. Otprilike na ovoj temperaturi, smeša ugljovodonika dobivana kao gore, ili svaka slična smeša, može se obraditi u tečnom stanju sa dovoljnom količinom čvrstog polimerizirajućeg katalizatora, pri čem je utvrđen približan odnos količina za ovu svrhu. Misli se da je beznačajno, da li je ova obrada izvedena mešanjem katalizatora u smeši ili kojom drugom običajenom ili specijalnom metodom za izvođenje boljeg dodira.

Smeša ugljovodoničnih ulja sa fino izdeljenim polimerišućim katalizatorom potom se hlađi do oko 25—30°C, po volji (ali nije najbolje) otačući ili na koji drugi način, udaljujući deo pomenuog katalizatora iz ulja. Potom se uteče podesna količina kakvog aktiviranog (i prvenstveno toplog)

redukujućeg gasa. Kao takvi pominju se: ugljen-monoksid i (ili) melan ili smeša iz istih. Taj gas ili smeša se prvenstveno prethodno podvrgava aktiviranju (t. j. obradi, koja je povoljna za efekat tako upotrebljena) dodirom sa metalnim katalizatorom, prvenstveno pri takvoj povišenoj temperaturi, koja je navedena dole. Redukcioni gas treba da je sloboden od uglje-dioksida, on se korisno može aktivirati izlaganjem po-desno zagrevanom niklu (sitan ili razvučen), paladijumu, ili sličnom metaju, i zadovoljavajući rezultati su dobiveni upotrebom redupcionog gasa, aktiviranog na gornji način. Ulje za smešu sa gasom ima početnu temperaturu 25—30°C, a aktiviranje se izvodi pri 200—210°C i aktivirani gas se uvodi u ulje sa temperaturom od oko 170—215°C.

Zeljena temperatura može se povećati zagrevanjem katalizatora do oko 200—210°C ali valja izbegavati temperature veće od 215°C, najmanje dotle, dok sadrži vazduh (da bi se izbegla oposnost eksplozije). Prilično vreme (na pr. 24 časa) može se dopustiti da prođe posle uvođenja aktiviranog ili redukcijskog gasa, da bi ovaj mogao izaći iz smeše.

Zeljena kranja reakcija može se otpočeti zasićenjem iste sa kakvim halogenskim ili halidnim gasom, na pr. borni fluorid, bromon, hlorom, pri čem je poslednji bolji. Kad se jednom zasili, uvođenje gasa se onda zaustavlja i reakcija može ići dalje od dva do petnajst dana, kad se završava koaguliranje materije ili može doći do svoje termodinamičke ravnoteže.

Ova gumena materija može sadržati nešto sumpora, koji zavisi od sastava obrađenog ulja i ona se može podvrći svakoj podesnoj hemijskoj akciji i (ili) mehaničkoj obradi, da bi se udaljilo slobodno ulje od at pre nego što se ta materija vulkanizira ili na koji drugi način.

Aceton ili vodenim rastvor alkalijskih sumpora, koji zavisi od sastava obrađenog ulja i ona se može podvrći svakoj podesnoj hemijskoj akciji i (ili) mehaničkoj obradi, da bi se udaljilo slobodno ulje od at pre nego što se ta materija vulkanizira ili na koji drugi način.

Tačne srazmere katalizatora, redupcionog i halogenišućeg ili oksidišućeg ili izdvajajućeg materijala, su od manjeg značaja nego li temperaturski podaci, i ističemo, da je sa jednom datom vrstom ulja, najbolja temperaturska oblast za aktiviranje redupcionog gasa ili gasova vrlo uzana. Na pr. kad se radi sa nerafiniranim destilatom iz kaliforniskog asfaltog sirovog ulja sa oko

1,5% sumpora, najboje je aktivirati redukcione gasove između 190—210°C, pri čem se dobijaju oko 20 gramu gumene baterije na 100 gramu obrađene smeše posle dovoljnog zasićavanja sa hlorom stajanja od 2—15 dana na običnim temperaturama. Drugi primer je ovo: 2000 delova neutralnog destilata pod pritiskom, istog porekla kao gornji, sa oko 53,2 Bé, stavljaju se u bakarni destilator, pri čem se laka ulja, isparljiva do 205°C, uklanjuju od atle za vreme od oko dva časa. Ulje potom ostaje u destilatoru (oko 400 delova) i hlađi se do 90—95°C, i uvodi cerium-oksid u proporciji od oko 1 kg oksida na 400 lit. ostatka, našta se smeša meša nekoliko minuta na pomenutoj temperaturi.

Primećeno je tamnjanje u boji dobivene uljne smeše, te je predloženo da se hlađi do 26°C. Gasna smeša, koja sadrži oko 90% ugljen-monoksida i oko 10% melana, provodi se potom kroz zagrejanu katalitičnu aktiviranu masu u vidu rastopljenog magnezijum-sulfata, kroz koji je prosut upršeni nikel (oko 1,5% od celokupno mase), i nešto malo paladijuma (ova se masa drži na oko 203°C), našta se tako aktivirani gas lagano provodi pri 205°C i uvodi direktno i pravi mehuriće kroz uljnu smešu (sa cerium-oksidom). Smeša redupcionog gasa upotrebljuje se u proporciji od oko 200 delova na 400 lit. smeše, i ovo se ostavlja da stoji 24 časa.

Hlorni gas se provodi kroz uljnu smešu sve dok se smeša ne zasili i ona se potom ostavlja da stoji pet dana. Opaženo je, da se za ovo vreme ulje zgušnjava i petog dana obrazuje se tamno mrki koagulat. Po odvajanju ovog iz ostatog ulja, prvo otakanjem i onda čestom obradom sa acetonom, dobija se gusta materija do oko 15% od zapremine ostatka trelliranog ulja; i ta gusta materija može se vulkanizati i ima obične osobine gume.

Gornje bazira na opitnom iskustvu i procentualni sastav produkta, koji se može vulkanizirati, dat je u sledećem:

Cejokupni gumeni-ugljovodonik	76,5%
Celokupni sumpor	7,6%
Ulja i smole izvučene acetonom	7,0%
Naknadne smole izvučene hlorom	7,9%
Cerium-oksid i t. d.	1%
	100,00%

U vezi sa gornjim napomijemo, da su moguća razna izvođenja pronalaska, i to nezavisno jedno od drugog, i da su moguće razne izmene od strane stručnjaka, a da se ipak ne izide iz okvira pronalaska. Tako isto opisani proizvod je podesan za

iskorišćenje bilo na isti način kao i prirodna guma, ili na druge korisne načine, što nema veze sa ovim pronalaskom.

Izraz „hlađenje“ upotrebljen u zahtevima odnosi se i na veštačko i prirodno hlađenje. Na pr. ako se izvesna količina ulja ostavi otvorena ona će se hladiti prirodno ali lagano, ako se pak želi brzo hlađenje, onda se može upotrebiti hladna voda ili tome slično kroz omotače oko suda gde se nalazi ulje, i hlađenje je onda brže i to je veštačko hlađenje.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za izradu materijala sličnog gumi naznačen time, što se tečno mineralno ulje, slobodno od sastojaka, koji ključaju na temperaturama ispod 205°C, dovodi u dodir sa polimerišućim agensom na pr. cerium- ili kalajnim oksidima na temperaturi ispod 205°C, potom se smeša hlađi i obrađuje sa aktiviranim redukujućim gasom na temperaturi ispod temperature polimerizacije na oko 27°C, našta se ta smeša podvrgava halogenizacionom agensu

na pr. hloru, bromu ili barium-flouridu, koji se odatle izdvaja.

2. Postupak po zahtevu 1 naznačen time, što se redukujući gas aktivira time, što se gas provodi kroz ugljen monoksid i metan u dodiru sa katalizatorom iz grupe nikla i paladijuma, i to na temperaturi 205°C, našta se taj aktivirani gas dovodi u dodir sa polimeriziranim mineralnim uljem na letnjoj atmosferskoj temperaturi.

3. Postupak po zahtevu 1 naznačen time, što uljni materijal sadrži sumporna jedinjenja.

4. Postupak po zahtevu 1 naznačen time, što su dobiveni gumeni proizvod prečišćuje supstancom, koja otklanja ulje, a koja je nerastvorljiva u ulju.

5. Postupak po zahtevu 1 naznačen time, što se mineralno ulje (petroleum itd.) polimerižira na temperaturi od oko 93°C.

6. Postupak po zahtevu 1—5, naznačen time, što se sirovo mineralno ulje zagreva prvo do oko 205°C, da bi isparili laki sastojci, našta se u tečnom stanju ulje obrađuje dalje polimerišućim katalizatorom na oko 93°C.

Vali od 1. septembra 1950.

Traženo pravo prevrsiva od 30. aprila 1929. (Austrija)

Kad izrađuje likova za naduvanje sastojak se li po svrhe gumenih lislova ili drugih predmeta je gumeni likov u neotkriveni su se da nude sličci od kartona ili sličnog u svrhu, da se pribrije prilepljenje gumenih ploča na zemlji biločim, ili su se sličile žice, koje izvedu rezanje i spajanje, među gumenim lislova.

Sam nevedeni izvedbeni način ima osim velike pojedinačne kartice još tu manu, da je skopčano odlaženje slička od kartice nakon rezanja na potrebita i da su oplate materijale nečisti. Upotreba uložnih žica za rezanje pogodna je radi loga, što se ulaganje vrši rukom, dokle ponakupljaju, kad i potrebito tako pogrešno. Izvedbu uobičajena sličenje prilepljenja pomoći zapreženje nastikom ili sličnim nije pokazalo zgodnih rezultata.

Pronašao je osimovan na fizički, da se pribrije prilepljenje gumenih lislova ved i uključenje slička sa materijalom. Osobita prednost teži u tome, da se mogu upotrebiti sličci ponovo, jer se mogu bez posledica izraditi na nove ploče za ponovo u upotrebu. Osimaj gumenih lislova ostaju prošli vid uobičajene. Naučio je bez daljih potrebita, da se izvede neognjeničena količina predmeta koja vredi, prvi u sastavu složenih predmeta obavej, poput kaže i t. d.) jedulja jedinim putem, da rezanje ili rezicivanje, ako su na prouzročenim mjesecima učinjeni sličci, koji sprječavaju međusobno prilepljenje lislova.

Uložak je iz gume balste, guma perhe ili njihovih regenerata, svako za sebi ponjedno jedno s drugim, sa dodatcima mineralnih punila kao krede, maslike, cinkovog bjelina, sumpora, cinobera i t. d. ili dodatcima raznih smola, voska, masti ili sličnog. Time nastane neki materijal, koji ne leži, te je gibak i može se lako parati.

Taj materijal islegne odnosno izvelje se na lante lislove. Količina mineralnih punila treba se prema željenoj mnoštvo te je određena vrstom gumenih ploča, koje treba da se svaru.

Nakon dovršenog postupka rezanje neima nikakvih potrebita za ostvarjenje uključka te se materijal nakon primjerene prerade opet izvući na lislove.

Sve jedno je, da li se vrši rezanje pomoći žice ili kakvog god drugog oruđa za rezanje, jer sličci ne pružaju nikakvog otpora pri rezanju.

Patentni zahtev:

Lislok koji sprječava međusobno prilepljenje gumenih lislova kod rezanja, nastoji se da se jedi sastoji iz slike gume balste, guma perhe ili njihovih regenerata, što se upotrebili svaka za sebi ili jedno s drugim ponjedano, sa dodatcima mineralnih punila ili smola, voska, masti i sličnog.

